

(สำเนา)
เลขรับ ๒๓๖๔/๙๕๕๕ วันที่ ๑๕ ก.พ. ๒๕๕๕
สำนักงานเลขาริการสภาพัฒนาฯ

ที่ นร ๑๕๐๗/๙๕๕๕

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง บันทึกการหารือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสหภาพพม่า และร่างความตกลง
ว่าด้วยบริการเดินทางภาคระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสหภาพพม่า

ทราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกการหารือฯ และร่างความตกลงฯ ในเรื่องนี้ รวม ๒ ฉบับ

ด้วยคณชรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเห็นชอบให้เสนอ

๑. บันทึกการหารือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสหภาพพม่า และ

๒. ร่างความตกลงว่าด้วยบริการเดินทางภาคระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาล
แห่งสหภาพพม่า

รวม ๒ ฉบับ เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ดังที่ได้ส่งมาพร้อมมา

จึงขอเสนอให้กิจการหารือฯ และร่างความตกลงฯ รวม ๒ ฉบับดังกล่าว มาเพื่อขอได้โปรด
นำเสนอยังรัฐสภาพิจารณาให้ทราบเห็นชอบตามมาตรา ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาริการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๕๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๓๐๘
โทรสาร ๐ ๒๒๕๐ ๕๐๕๕

สำเนาอยู่ต่อ

_____

(นางสาวรุ่งภา วันธุ์ไชย)
ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

วันนา พิมพ์
_____
พาน
กล่าวต่อ

การหารือว่าด้วยบริการเดินอากาศระหว่างพม่า - ไทย
กรุงเทพฯ วันที่ 29-30 กุมภาพันธ์ 2551

บันทึกการหารือ

1. คณะกรรมการอธิบดีบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและคณะกรรมการอธิบดีบาลแห่งสหภาพพม่าได้พบกันที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 29-30 กุมภาพันธ์ 2551 เพื่อหารือกันในเรื่องเกี่ยวกับความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศไทยและสหภาพพม่า ฉบับลงนามวันที่ 15 สิงหาคม 2512 ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขโดยการเลกเบลี่ยนหนังสือทางการทูตต่อมา (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ความตกลง")
2. รายชื่อของคณะกรรมการทั้งสองฝ่าย ปรากฏดังเอกสารแนม 1
3. การหารือเป็นไปด้วยบรรยายกาศอันเป็นมิตรไม่เครียดจนใจ

ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศ

4. คณะกรรมการทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันข้อตกลงและลงนามย่อในร่างความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสหภาพพม่าแห่งนี้ใหม่ ดังเอกสารแนม 2 ตามที่ผู้แทนทั้งสองฝ่ายได้ตกลงที่จะเสนอร่างความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศที่ได้ลงนามย่อแล้ว ไปยังรัฐบาลของตนเพื่อยกคด่าวาระเห็นชอบ และแจ้งผลการขออนุมัติจากหน่วยงานตั้งก่อตัวให้ทราบโดยผ่านทางการลงทะเบียนหนังสือทางการทูต

สายการบินที่กำหนด

5. คณะกรรมการทั้งสองฝ่ายได้ยืนยันกิจกรรมดังสายการบินที่กำหนดของตน ดังนี้
  - 5.1 สายการบินที่กำหนดของไทย ได้แก่
    - 1) บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)
    - 2) บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด
    - 3) บริษัท ภูเก็ต แอร์ไลน์ จำกัด
    - 4) บริษัท พี แอนด์ แอร์ จำกัด
    - 5) บริษัท ไทยแอร์เอเชีย จำกัด
  - 5.2 สายการบินที่กำหนดของพม่า ได้แก่
    - 1) เมียนمار แอร์เ弱ฟลีท อินเตอร์เนชันแนล
    - 2) แอร์ บากัน
    - 3) แอร์ มัณฑะเลย์

สิกธิรับนการจราจร

6. คณะผู้แทนทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกันว่า

6.1 สายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือสายเดียว) ของภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่าย จะได้รับอนุญาตให้ดำเนินบริการเดินอากาศตามเส้นทางบินที่ระบุของตน พร้อมสิกธิรับนการจราจร เส้นทางที่ 3 และ 4 โดยไม่มีข้อจำกัดด้านความอุ ความถี่ และแนวอากาศยาน

6.2 สายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือสายเดียว) ของภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่าย จะมีสิกธิรับนการจราจรเส้นทางที่ 5 ผ่านสองจุดระหว่างทางใดๆ และหรือ ไปยังสองจุดพันใดๆ ตามเส้นทางบินที่ระบุของตนได้ถึง 7 เที่ยวต่อสัปดาห์ต่อจุด

6.3 สายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือสายเดียว) ของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง สามารถทำการบินเชื่อมจุดสองจุดใดๆ ในความเหตุของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง พร้อมสิกธิรับนการจราจรพักค้างของตนลงได้ โดยมีระยะเวลาพักค้างสูงสุดได้ถึง 7 วัน

ข้อตกลงเกี่ยวกับความร่วมมือ/การทำการบินโดยใช้ชื่อเที่ยวนันร่วมกัน

7. สายการบินที่กำหนดแต่ละสายอาจเข้าร่วมจัดทำข้อตกลงความร่วมมือทางการค้าด้วย สายการบินของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือสายการบินอื่นได้สายหนึ่ง (หรือสายเดียว) เท่าน การร่วมเป็นหุ้นส่วนการลงทุน การลงทุนซื้อขายระหว่าง และการทำการบินโดยใช้ชื่อเที่ยวนันร่วมกัน ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า สายการบินทุกสายที่เข้าร่วมต้องได้รับการอนุญาตที่เหมาะสมและปฏิบัติตาม ข้อกำหนดที่ได้ใจกว้างไปในการจัดทำข้อตกลงความร่วมมือเช่นนี้

การใช้อาภัยนา

8. คณะผู้แทนทั้งสองฝ่ายได้ตกลงให้สายการบินที่กำหนดของภาคีผู้ทำความตกลงทั้งสองฝ่าย สามารถใช้อาภัยนาเข้า ก็จะแบบเข้าเฉพาะอากาศยานและแบบเข้าอากาศยานพร้อมลูกเรือ ในการดำเนินบริการเดินอากาศระหว่างประเทศทั้งสองหรือพันไป ข้อตกลงในการเข้าอากาศยานนั้น จะต้องยื่นขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่การเดินอากาศของทั้งสองฝ่าย

เรื่องอื่นๆ

9. คณะผู้แทนทั้งสองฝ่ายได้ตกลงที่จะส่งเสริมให้สายการบินที่กำหนดของตนหารือกันเกี่ยวกับ ความเป็นไปได้ในการจัดทำความร่วมมือระหว่างกัน เพื่อเสริมสร้างให้เกิดโอกาสที่เป็นธรรมและ เท่าเทียมกันในตลาดและเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของทั้งสองฝ่าย

10. คณะกรรมการทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกันว่า บันทึกการหารือฉบับนี้จะแทนที่บันทึกการหารือก่อนหน้านี้ทั้งหมด และให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ลงนาม

ทำที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2551

กรรมการ เขมารุพานนท์
(นายกรรมการ เขมารุพานนท์)
แทนคณะกรรมการไทย

ตัน เหลียง
(นายตัน เหลียง)
แทนคณะกรรมการพม่า

คณะกรรมการไทย

1. นางกรรณีการ์ เนียมวุฒิวนันท์ รองอธิบดีกรมการขันส่งทางอากาศ	หัวหน้าคณะกรรมการ
2. นายยศ เจ้าศรีสปสมจิตร์ ผู้อำนวยการส่วนความด้อมและเจรจาติดตือการบิน กรมการขันส่งทางอากาศ	
3. นายอนันต์ คงสวัสดิ์ไชย นักวิชาการขันส่ง กรมการขันส่งทางอากาศ	
4. พงษ์สาวพิมลวรรณ แย้มอุ่น นักวิชาการขันส่ง กรมการขันส่งทางอากาศ	
5. นางสาวพรพิมล แก้วจาม นักวิชาการขันส่ง กรมการขันส่งทางอากาศ	
6. พงษ์สาวพิมลวรรณ ลักษณ์เจริญ นักวิชาการขันส่ง กรมการขันส่งทางอากาศ	
7. นางสาวศรีรุ่งอร่า คุณชัยภัทรอนันต์ นักวิชาการขันส่ง กรมการขันส่งทางอากาศ	

ที่ปรึกษา

1. นายคุณภูริ ประดิษฐบุราทุกษา¹
ผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการระหว่างประเทศ
บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)
2. นางกรรณิกา เพพพิทักษ์²
ผู้จัดการส่วนภาคพื้นตะวันตก ฝ่ายกิจการระหว่างประเทศ
บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)
3. นายก่อเกียรติ ตุลิตรัตนากุล
เจ้าหน้าที่ประสานงานฝ่ายกิจการระหว่างประเทศ
บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)

คณะผู้แทนพม่า

1. นายดัน เหลียง อธิบดีกรมการบินพลเรือน	หัวหน้าคณะกรรมการ
2. นายจอร์ เมีย รองผู้อำนวยการ (ด้านการขนส่งทางอากาศ) กรมการบินพลเรือน	
3. พาณนาณ เนียง วิน รองผู้อำนวยการ สำนักงานอัยการสูงสุด	
4. นายมินท์ เทียน วิน หัวหน้าฝ่าย กระทรวงการต่างประเทศ	
5. นายเน วิน นักวิชาการขนส่งทางอากาศ กรมการบินพลเรือน	
6. นายหม่อง หม่อง ໂທນ ผู้อำนวยการ สายการบินแคร์ มัลติแอร์	

ผู้สังเกตการณ์

1. นาย อคล จี
ผู้อำนวยการบริหาร
เมียนมาร์ ออร์ไชยส์ อินเตอร์เนชันแนล
2. นายเปyi ဆan
ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป
เมียนมาร์ ออร์ไชยส์ อินเตอร์เนชันแนล

(ร่าง)

ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศ
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และ
รัฐบาลแห่งสหภาพพม่า

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสหภาพพม่า ซึ่งต่อไปนี้ เรียกว่า “ภาคีผู้กำหนดความตกลง”

ทั้งเป็นภาคีแห่งอุสสัญญาว่าตัวบทการบินเพลเรือนระหว่างประเทศ ซึ่งได้เปิดให้จองงาน ณ เมืองชีคาโก
เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 1944

ประณญาที่สถาบันความไว้วางหน้าของการบินเพลเรือนในภูมิภาคและระหว่างประเทศ

นิรภัยที่จะทำความตกลงเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะสถาปนาและดำเนินบริการเดินอากาศระหว่างประเทศ
และพ้นไปจากภัยทางดินแดนต่อไปนี้

ประณญาที่จะทำให้เกิดความมั่นใจถึงความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยในบริการเดินอากาศ
ระหว่างประเทศในระดับสูงสุด และยืนยันอีกครั้งถึงความห่วงใยอย่างยิ่งของตนแก่ยังกับการกระทำ
หรือการคุกคามต่อการรักษาความปลอดภัยของลักษณะงาน ซึ่งเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของ
บุคคลหรือทรัพย์สิน เป็นผลร้ายต่อการดำเนินบริการเดินอากาศ และทำลายความเชื่อมั่นที่สาธารณะ
มีต่อความสามารถอุดมภัยในการบินเพลเรือน

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

คำจำกัดความ

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงฉบับนี้ นอกราชจะได้ให้ความหมายเป็นอย่างอื่น ค่าว่า

ก) “การขนส่งทางอากาศ” ให้หมายถึง การรับขนส่งสาระของคนโดยสาร สัมภาระ สินค้า และไปรษณีย์ภัณฑ์ อပ่างโดยทางหนึ่งหรือร่วมกัน ด้วยอากาศยาน เพื่อสินจ้างหรือค่าเห่า

ข) “เจ้าหน้าที่การเดินอากาศ” ในกรณีของราชอาณาจักรไทย ให้หมายถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และในการเดินทางพาพม่า ให้หมายถึง กรรมการบินพลเรือนของกระทรวง คมนาคม หรือหัวส่องกรณีนั้น ให้หมายถึงเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นใดที่ได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาใดๆ จากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าว

ค) “ความตกลง” ให้หมายถึง ความตกลงฉบับนี้ ภาคผนวกแห่งความตกลง และข้อแก้ไขด้วย

ง) “ความชุ” ให้หมายถึง จำนวนของบริการที่จัดไว้ภายใต้ความตกลงนี้ ซึ่งโดยทั่วไปจะนับตามจำนวนเที่ยวบิน (ความถี่) หรือจำนวนที่นั่ง หรือจำนวนเที่ยวบินของสินค้า ที่ได้เสนอในตลาด (ระหว่างคู่เมือง หรือ ประเทศต่อประเทศ) หรือตามเดินทางบิน ในระยะเวลาที่กำหนด เช่น รายวัน รายสัปดาห์ ตามฤดูกาล หรือ รายปี

จ) “อนุสัญญา” ให้หมายถึง อนุสัญญาร่างตัวยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ซึ่งได้เปิดให้ลงนาม ณ เมืองชิกาโก เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 1944 และรวมถึงภาคผนวกด้วย ที่ได้ตกลงรับตามข้อ 90 แห่งอนุสัญญา และข้อแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวกหรืออนุสัญญา ตามข้อ 90 และ 94 ตราบที่ภาคร่วมและข้อแก้ไขดังๆ ดังกล่าว มีผลบังคับใช้กับภาคผู้ทำความตกลงทั้งสองฝ่าย

ฉ) “สายการบินที่กำหนด” ให้หมายถึง สายการบินซึ่งได้กำหนดและมอบอำนาจตามข้อ 3 แห่งความตกลงฉบับนี้

ช) “ไอ ซี เอ ไอ” ให้หมายถึง องค์กรการบินพลเรือนระหว่างประเทศ

ช) “การขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ” ให้หมายถึง การขนส่งทางอากาศซึ่งคนโดยสาร สัมภาระ สินค้า และไปรษณีย์ภัณฑ์ ซึ่งรับขนในอาณาเขตของรัฐหนึ่งไปยังปลายทางอีกรัฐหนึ่ง

๙) “การคุ้มครองความต้องสงสัย” ให้หมายถึง รัฐที่ได้ตกลงอย่างเป็นทางการที่จะปฏิบัติความต้องสงสัยฉบับนี้

๙) “พิกัดอัตราค่าขนส่ง” ให้หมายถึง ราคา อัตรา หรือค่าธรรมเนียมใดๆ ที่เรียกเก็บโดย สายการบินรวมทั้งตัวแทนของตน สำหรับการรับขนานคนโดยสาร สัมภาระ และ/หรือสินค้า (ยกเว้น ไปรษณีย์ภัณฑ์) ในกระบวนการส่งทางอากาศ รวมถึงเงื่อนไขที่ควบคุมให้ใช้ได้กับราคากลาง หรือ ค่าธรรมเนียมเช่นว่านั้น

๙) “อาณาเขต” ที่เกี่ยวเนื่องกับรัฐ ให้หมายถึง พื้นที่ดินและทะเลในอาณาเขตที่ติดต่อกัน พื้นที่ดินนั้น และหัวของภาคเหนือพื้นที่ดินและทะเลขึ้นไป ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยแห่งรัฐนั้น

๙) “ค่าอากาศ” ให้หมายถึง ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากสายการบิน โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ หรือผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่นั้นให้ดำเนินการ สำหรับการจัดหาทรัพย์สินหรือสิ่งอำนวยความสะดวก ของท่าอากาศยาน หรือเครื่องช่วยอำนวยความสะดวกในการเดินทาง หรือสิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการการรักษาความปลอดภัยการบิน รวมทั้งบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกที่เกี่ยวเนื่องสำหรับ อากาศยาน สูกเที่ยว ทนโดยสาร และสินค้า และ

๙) “บริการเดินทางทางอากาศ” “บริการเดินทางระหว่างประเทศ” “สายการบิน” และ “การตรวจสอบ” หมายความเพื่อความมุ่งประสงค์ทางการค้า ให้มีความหมายตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๙๖ แห่งอนุสัญญา

ข้อ 2

การให้สิทธิ

1. ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายให้สิทธิที่ระบุไว้ในความตกลงฉบับนี้แก่ภาคีผู้ทำความตกลง อีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อความมุ่งประسنศ์ที่จะดำเนินบริการเดินทางกระหว่างประเทศตามเส้นทาง ที่ระบุในใบพิกัดเส้นทางบิน บริการและเส้นทางบิน เช่นวันนั้น ต่อไปนี้จะเรียกว่า “บริการที่ดกลง” และ “เส้นทางบินที่ระบุ” ตามลำดับ
2. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้ สายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือสายสอง) โดยภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่าย ในขณะดำเนินบริการที่ดกลง จะได้รับสิทธิตั้งต่อไปนี้
  - ก) สิทธิในการบินผ่านอาณาเขตของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่แวงลง
  - ข) สิทธิในการตรวจสอบในอาณาเขตของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งโดยมิใช่ ความมุ่งประสงค์ทางการค้า
  - ค) สิทธิในการตรวจสอบ ณ จุด (หมายจุด) ตามเส้นทางบิน (หลักเส้นทาง) ที่ระบุใน ใบพิกัดเส้นทางบินแห่งความตกลงฉบับนี้ เพื่อวัดถูประสงค์ในการรับขึ้นและลง ซึ่งคนโดยสาร สินค้า หรือ ไปรษณียภัณฑ์ ที่แยกจากกันหรือรวมกัน สำหรับ การจราจรระหว่างประเทศ
3. นอกจากสายการบินที่ได้รับการกำหนดสายภายใต้ข้อ 3 (การกำหนดสายการบินและการอนุญาต ดำเนินการ) ของความตกลงฉบับนี้แล้ว สายการบินอาจคงภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายจะมี สิทธิตามที่ระบุในวรรค 2 ก) และ ข) แห่งข้อนี้
4. ไม่มีข้อความใดในวรรค 2 แห่งข้อนี้ ที่จะถือว่าเป็นการให้สิทธิแก่สายการบินที่กำหนดของ ภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่ง ในอันที่จะรับขนานโดยสาร สินค้า และไปรษณียภัณฑ์ เพื่อสินจ้างหรือค่าเช่าในอาณาเขตของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง ไปยังจุดอื่น ในอาณาเขตของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายนั้น

ช้อ 3
การกำหนดสายการบินและการอนุญาตดำเนินการ

1. ภาคผู้ทำความดกลงแต่ละฝ่ายมีสิทธิที่จะกำหนดสายการบินสายหนึ่งหรือหลายสาย เพื่อความประسังค์ในการดำเนินการที่ตกลงความความดกลงฉบับนี้ และมีสิทธิเพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงการกำหนดสายการบินดังกล่าว โดยจะเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ ภาคผู้ทำความดกลงที่ก่อฝ่ายหนึ่ง หากกำหนดสายการบิน เช่นว่านี้ จะมีผลเมื่อมีการแจ้งยืนยัน เป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างเจ้าหน้าที่การเดินทางของภาคผู้ทำความดกลงทั้งสองฝ่าย
2. เมื่อได้รับแจ้งการกำหนดสายการบินเช่นว่านี้ และคำขอต่างๆ จากสายการบินที่กำหนด ในรูปแบบและวิธีการที่ระบุไว้สำหรับการขออนุญาตดำเนินการ ภาคผู้ทำความดกลงแต่ละฝ่าย จะให้การอนุญาตที่เหมาะสม ด้วยขั้นตอนความล้าช้าโดยที่สุด โดยมีเงื่อนไขว่า
  - ก) ในกรณีของสายการบินที่กำหนดของประเทศไทย สายการบินดังกล่าวสามารถพิสูจน์ได้ว่ากรรมสิทธิ์ส่วนสาธารณะคัญและการควบคุมอันแท้จริงของสายการบินนั้น ศกอยู่ - แห่งประเทศไทย และ/หรือ มนชาติไทย
  - ข) ในกรณีของสายการบินที่กำหนดของประเทศพม่า สายการบินดังกล่าวสามารถพิสูจน์ได้ว่าสายการบินนี้ ได้ก่อตั้งและมีคืนที่ตั้งสำนักงานใหญ่อยู่ในประเทศพม่า
  - ก) สายการบินที่กำหนดนี้ได้ดำเนินการตามบทบัญญัติในข้อ 8 (หมายเลขอคดภัยการบิน) และข้อ 9 (การรักษาความปลอดภัยการบิน) และ
  - ก) สายการบินที่กำหนดนี้มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่วางไว้ภายใต้กฎหมายและ ข้อบังคับที่ใช้อยู่เป็นปกติในการดำเนินการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ โดยภาคผู้ทำความดกลงที่ได้รับการกำหนดสายการบิน
3. เมื่อได้รับอนุญาตให้ดำเนินการตามวรรค 2 แล้ว สายการบินที่กำหนดอาจเริ่มดำเนินการที่ดกลงเมื่อได้รับโดยมีเงื่อนไขว่า สายการบินนี้ได้ดำเนินการสอดคล้องกับข้อบที่มีผลใช้บังคับตามความดกลงฉบับนี้

ช้อ 4

การรับ การเพิกถอน และการจำกัดในอนุญาตดำเนินการ

1. เจ้าหน้าที่การเดินอากาศของภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายมีสิทธิที่จะรับการออกใบอนุญาตดำเนินการให้สายการบินที่กำหนดโดยภาคีผู้ทำความตกลงคือฝ่ายหนึ่ง ตามที่ระบุในข้อ 3 (กำหนดสายการบินและการอนุญาตดำเนินการ) ของความตกลงฉบับนี้ และมีสิทธิที่จะเพิกถอนพักใช้ หรือกำหนดเงื่อนไขการออกใบอนุญาตดำเนินการนั้นเป็นการชั่วคราวหรือถาวร
  - ก) ในการดีของสายการบินที่กำหนดของประเทศไทย สายการบินดังกล่าวไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า กรรมสิทธิ์ส่วนสาธารณะคัญและการควบคุมอันแท้จริงของสายการบินนั้น ตกอยู่ภายใต้ประเทศไทย และ/หรือ คุณชาติไทย
  - ข) ในการดีของสายการบินที่กำหนดของประเทศมา สายการบินดังกล่าวไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า สายการบินนั้นได้ก่อตั้งและมีลั่นที่ดึงสำนักงานใหญ่อยู่ในประเทศมา
  - ค) ในกรณีที่สายการบินที่กำหนดนั้น ไม่สามารถดำเนินการให้สอดคล้องตามบทบัญญัติในข้อ 8 (ความปลอดภัยการบิน) และข้อ 9 (การรักษาความปลอดภัยการบิน) และ
  - ง) ในกรณีที่สายการบินที่กำหนดนั้น ไม่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขที่ทางไปรษณีย์ได้กูญหมาย และข้อบังคับที่ใช้กฎหมายเป็นปกติในการดำเนินการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ โดยภาคีผู้ทำความตกลงที่ได้รับการกำหนดสายการบิน
2. เว้นแต่จำเป็นต้องดำเนินการโดยเห็นที่ เพื่อป้องกันมิให้มีการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับดังกล่าวห่างต้น หรือ เว้นแต่จำเป็นเพื่อความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัยตามบทบัญญัติในข้อ 8 (ความปลอดภัยการบิน) หรือข้อ 9 (การรักษาความปลอดภัยการบิน) ดังข้อความวรรค 1 ของข้อนี้ จะดำเนินการได้หลังจากมีการปรึกษาหารือระหว่างเจ้าหน้าที่การเดินอากาศของทั้งสองฝ่าย ตามที่กำหนดในข้อ 21 (การปรึกษาหารือ) ของความตกลงฉบับนี้

ข้อ 5

การใช้กฎหมาย

1. กฎหมายและข้อบังคับของภาครัฐที่กำหนดลงฝ่ายหนึ่ง ซึ่งใช้บังคับกับการเข้ามาและการออกจากอาณาเขตของตนของอากาศยานที่ใช้ในบริการเดินอากาศระหว่างประเทศ หรือการทำภาริณ และการเดินอากาศของอากาศยานเช่นวันนี้ในขณะที่อยู่ในอาณาเขตนั้น จะใช้บังคับแก่สายการบินที่กำหนดของภาครัฐที่กำหนดลงฝ่ายหนึ่งด้วย
2. กฎหมายและข้อบังคับของภาครัฐที่กำหนดลงฝ่ายหนึ่ง ที่เกี่ยวข้องกับการเข้ามา การพักแรม และการออกจากอาณาเขตของตนของคนโดยสาร ลูกเรือ และสินค้า รวมถึงไปรษณียภัณฑ์ เช่น พิธีการต่างๆ เกี่ยวกับการเข้าเมือง ศุลกากร เงินตรา ทุนภาษีและการกักกันโรค จะใช้บังคับแก่คนโดยสาร ลูกเรือ สินค้า และไปรษณียภัณฑ์ ซึ่งรับงานโดยกลาโหมสายการบินที่กำหนดของภาครัฐที่กำหนดลงฝ่ายหนึ่ง ขณะที่อยู่ภายในอาณาเขตตั้งแต่ว่า
3. ในการใช้ข้อบังคับด้านการเข้าเมือง ศุลกากร การกักกันโรค และข้อบังคับในลักษณะเดียวกัน ของตนในการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศที่มีลักษณะเดียวกันนั้น มิให้ภาคีผู้กำหนดลงให้สัมภาระแก่สายการบินของตนหรือสายการบินอื่นๆ ที่หนีอกว่าให้กับสายการบินที่กำหนดของภาครัฐที่กำหนดลงฝ่ายหนึ่ง

ข้อ 6

การผ่านแดนโดยตรง

1. คนโดยสาร สัมภาระ สินค้า และไปรษณีย์ภัณฑ์ ซึ่งผ่านอาณาเขตของภาคีผู้กำหนดกลง ฝ่ายหนึ่งโดยตรง และมิได้ออกไปจากพื้นที่ของสนามบินซึ่งได้จัดไว้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ ดังกล่าว จะได้รับการควบคุมที่ไม่ยุ่งยาก เว้นแต่เพื่อมาตรการรักษาความปลอดภัยต่อ การก่อความรุนแรงและสั่งต่ออาหาศ
2. สัมภาระและสินค้าผ่านแดนโดยตรง จะได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากร และภาษีอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

ข้อ 7

การยอมรับใบสำคัญและใบอนุญาต

1. ในสำคัญสมการเดินอากาศ ในสำคัญความสามารถ และใบอนุญาตที่ภาคผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งออกให้หรือกระท่าให้สมบูรณ์ และยังคงมีผลใช้บังคับ จะได้รับการยอมรับแม้เมื่อจากภาคผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่ง โดยมิเสื่อมไปกว่า ข้อกำหนดในการออกให้หรือกระท่าให้สมบูรณ์ ซึ่งใบสำคัญหรือใบอนุญาตเท่านั้น จะต้องเท่าเทียมหรือเหนือกว่ามาตรฐานขั้นต่ำซึ่งอาจกำหนดขึ้นตามอนุสัญญา
2. หากสิทธิเชษฐ์หรือเงื่อนไขของใบอนุญาตหรือใบสำคัญที่ยังถึงในระหว่าง 1 ขั้นดัน ซึ่งออกโดยเจ้าหน้าที่การเดินอากาศของภาคผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งให้แก่บุคคลหรือสถาบันที่กำหนดโดยหรือเกี่ยวข้องกับอากาศยานที่ใช้ดำเนินการที่ตกลง ได้รับอนุญาตแห่งทาง空中มารฐานขั้นต่ำที่กำหนดขึ้นตามอนุสัญญา และความแตกต่างดังกล่าวได้แจ้งต่อองค์กรการบริหารพลเรือนระหว่างประเทศแล้ว ภาคผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งอาจขอให้มีการปรึกษาหารือระหว่างเจ้าหน้าที่การเดินอากาศเพื่อความเห็นที่จะทำให้เกิดความชัดเจนในแนวทางปฏิบัติของเรื่องดังกล่าว
3. อายุang ไว้ก็ติ ภาคผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายส่วนสิทธิที่จะปฏิเสธที่จะยอมรับว่าให้ไว้สำหรับใบสำคัญความสามารถ และใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนชาติของตน โดยภาคผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งเพื่อวัตถุประสงค์ในการทำการบินเหนือหรือและลงในอาณาเขตของตน

ข้อ 8

ความปลอดภัยการบิน

1. ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายอาจร้องขอในเวลาใดๆ ให้มีการปรึกษาหารือเกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัยซึ่งนำมาใช้โดยภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกความปลอดภัยในการเดินอากาศ ลูกเรือ อากาศยาน และการทำการบินของอากาศยาน การปรึกษาหารือเช่นนี้นั้นจะจัดให้มีขึ้นภายในสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับการร้องขอ
2. ภายหลังการหารือดังกล่าว หากภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งพบว่าภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง มิได้คงไว้ซึ่งหรือดำเนินการให้ได้ผลตามมาตรฐานความปลอดภัยในเรื่องที่อ้างถึงตามวรรค 1 ได้เท่าเทียมกับมาตรฐานขึ้นต่อ datum ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาการบินเพลเรือนระหว่างประเทศ (เอกสารหมายเลข 7300) ในขณะนั้น ภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายแรกจะต้องแจ้งให้ภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงการค้นพบเหล่านั้น และขั้นตอนต่างๆ ที่จำเป็นในการปฏิบัติให้สอดคล้องกับมาตรฐานขึ้นต่อเหล่านั้น ภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสมภายใต้ระยะเวลาที่ตกลงกัน
3. ตามข้อ 16 แห่งอนุสัญญา เป็นก็ตกลงกันต่อไปอีกว่า อากาศยานใดๆ ที่ทำการบินโดยหรือในนามของสายการบินของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่ง ในบริการที่ไปยังหรือมาจากอาณานิคมของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งในขณะที่อากาศยานอยู่ภายใต้อาณานิคมของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง อาจอยู่ภายใต้การตรวจสอบโดยด้วยตนเองที่ได้รับมอบอำนาจของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งการตรวจสอบดังกล่าวจะต้องไม่เป็นเหตุที่ก่อให้เกิดความล่าช้าในการทำการบินของอากาศยานโดยไม่สมเหตุผล โดยไม่รวมความดามข้อมูลมัตต์ที่ได้ก่อตัวไว้ในข้อ 33 แห่งอนุสัญญาอีกด้วย วัตถุประสงค์ของการตรวจสอบนี้ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเอกสารที่เกี่ยวกับอากาศยาน ใบอนุญาตลูกเรือ อุปกรณ์ต่างๆ ของอากาศยาน และสภาพที่ปราศจากข้อบกพร่องของอากาศยานให้เป็นไปตามมาตรฐานต่างๆ ที่ระบุไว้ในอนุสัญญานี้ในขณะนั้น
4. เมื่อเกิดความจำเป็นเร่งด่วนที่จะทำให้เชื่อมั่นในความปลอดภัยของการทำการบินของสายการบิน ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายสามารถลงสัญญาที่จะพักใช้หรือเปลี่ยนแปลงในอนุญาตดำเนินการของสายการบินสายหนึ่งหรือสายการบินสายของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งโดยทันที
5. การดำเนินการใดๆ ของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่ง ตามวรรค 4 ข้างต้น จะยุติลงเมื่อเหตุของ การดำเนินการนั้นหมดไป
6. ตามที่ได้อ้างถึงในวรรค 2 เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ตกลงกัน หากภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งยังคงไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานขององค์กรการบินเพลเรือนระหว่างประเทศ เอกสารนี้การขององค์กรการบินเพลเรือนระหว่างประเทศควรได้รับการแจ้งให้ทราบ ภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งควรได้รับแจ้งถึงสถานการณ์ของการแก้ไขปัญหาให้เป็นที่น่าพอใจในภายหลัง

ข้อ 9

การรักษาความปลอดภัยการบิน

1. โดยสอดคล้องกับสิทธิและหน้าที่ของตนตามกฎหมายระหว่างประเทศ ภาคีผู้ทำความดีกลงขึ้นกัน อีกครั้งหนึ่งว่า การหน้าที่ของตนซึ่งกันและกันที่จะรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนจาก การกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เป็นส่วนหนึ่งของความดีกลงฉบับนี้ โดยไม่เป็นการจำกัดสิทธิและภาระหน้าที่ของตนภายใต้กฎหมายใดก็ตามที่ได้กำหนดไว้ระหว่างประเทศ ภาคีผู้ทำความดีกลง จะต้องกระทำการโดยสอดคล้องกับบัญญัติแห่งอนุสัญญาฯ ด้วยความพิจและกระทำการอื่นทางไปทางการ ที่กระทำนนเอกสารขยาย ลงนามที่กรุงโตเกียว เมื่อวันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 1963 อนุสัญญาฯ ได้รับ การประชุมในการรับรองเอกสารขยายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ลงนามที่กรุงเทพ เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ. 1970 อนุสัญญาฯ ด้วยการประชุมการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัย ของการบินพลเรือน ลงนามที่เมืองมอนทรีออล เมื่อวันที่ 23 กันยายน ค.ศ. 1971 และพิธีสารว่าด้วย การป้องปรามการกระทำการรุนแรงอันมิชอบด้วยกฎหมาย ณ ท่าอากาศยานซึ่งให้บริการแก่การบิน พลเรือนระหว่างประเทศ ลงนามที่เมืองมอนทรีออลเมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1988 รวมทั้ง อนุสัญญาและพิธีสารว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยการบินใดๆ ที่มีผลบังคับใช้ภาคีผู้ทำความดีกลง ทั้งสองฝ่าย
2. เมื่อมีการร้องขอ ภาคีผู้ทำความดีกลงจะให้ความช่วยเหลือทั้งปวงที่จำเป็นแห่งวันและกัน เพื่อป้องกัน การกระทำการอันเป็นการยึดอากาศยานพลเรือนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำการอื่นอันมิชอบ ด้วยกฎหมายด้วยความปลอดภัยของอากาศยานเท่านั้น บนโดดเด่นและลูกเรือของอากาศยานนั้น ท่าอากาศยานและสิ่งอำนวยความสะดวกในกระบวนการเดินทาง และการคุ้มครองอันได้จากการรักษา ความปลอดภัยการบินเพลิดเรือน
3. ในความสัมพันธ์ระหว่างกัน ภาคีผู้ทำความดีกลงจะดำเนินการตามข้อบท้าด้วยการรักษา ความปลอดภัยในการบิน ซึ่งจัดทำโดยองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ และกำหนดไว้เป็น ภาคผนวกของอนุสัญญา เท่าส่วนที่ข้อมูลที่ด้านหน้าด้วยการรักษาความปลอดภัยเช่นวันนี้มีผลใช้กัน ภาคีผู้ทำความดีกลง ภาคีผู้ทำความดีกลงจะกำหนดให้ผู้ดำเนินการอากาศยานซึ่งจดทะเบียน อากาศยานไว้กับตน หรือผู้ดำเนินการอากาศยานซึ่งมีถิ่นที่ดึงสำนักงานใหญ่หรือมีถิ่นพำนักอยู่ อยู่ในประเทศของตน และผู้ประกอบการท่าอากาศยานในอาณาเขตของตน ปฏิบัติตามข้อบท้าด้วยการรักษาความปลอดภัยการบินเช่นวันนี้

4. ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายตกลงกันว่าผู้ดำเนินการอาชญาณเข่นว่านั้น อาจถูกกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามข้อนี้ด้วยการรักษาความปลอดภัยการบินที่อ้างถึงในวรรค 3 ข้างต้น ซึ่งภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งกำหนดไว้สำหรับการเข้าไปยัง การออกจาก หรือระหว่างอยู่ในอาณาเขตของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งนั้น ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายจะทำให้มั่นใจว่าใช้มาตรการที่เหมาะสมได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในอาณาเขตของตน เพื่อที่จะป้องกันอาชญาณและเพื่อที่จะตรวจสอบราศนโดยสาร ลูกเรือ สิ่งของเด็ดขาด สัมภาระ ศินค้า และพัสดุอาชญาณ ก่อนและระหว่างขึ้นเครื่องหรือลงขึ้น ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายจะให้การพิจารณาด้วยตัวเองอย่างใดๆ จากภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง สำหรับมาตรการการรักษาความปลอดภัยพิเศษที่มีเหตุผลเพื่อรักษาภัยคุกคามเฉพาะราย
5. เมื่อมีอุบัติการณ์หรือการคุกคามว่าจะมีอุบัติการณ์ยืดอาชญาณเรือนโดยมีขอบด้วยกฎหมาย หรือการกระทำอันมีขอบด้วยกฎหมายอื่นได้ต่อความปลอดภัยของอาชญาณเข่นว่านั้น ตนโดยสาร และลูกเรือของอาชญาณนั้น ทำอาชญาณหรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินทางแก่ตน ภาคีผู้ทำความตกลงจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยการอำนวยความสะดวกในการสื่อสารและตัวยามาตรการยันสมควรอื่นๆ ที่มุ่งจะหยุดยั้งอุบัติการณ์หรือการคุกคามเข่นว่านั้นโดยเร็วและอย่างปลอดภัย

ข้อ 10

ค่าภาระ

1. ห้ามมิให้ภาคีผู้ท่าความตกลงฝ่ายใดเรียกเก็บค่าภาระจากสายการบินของภาคีผู้ท่าความตกลง อีกฝ่ายหนึ่งสูงกว่าที่เรียกเก็บจากสายการบินของตนที่ดำเนินบริการเดินอากาศระหว่างประเทศ ในลักษณะเดียวกัน
2. ภาคีผู้ท่าความตกลงแต่ละฝ่ายจะสนับสนุนให้มีการปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับค่าภาระระหว่าง เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการจัดเก็บและสายการบินที่ให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกซึ่งจัดให้ โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการจัดเก็บเหล่านั้น เมื่อใช้ผ่านทางองค์การด้านแทนของสายการบิน เหล่านั้น ผู้ใช้บริการตั้งก่อส่วนนั้น จะได้รับทราบข้อสังเกตที่มีเหตุผลของข้อเสนอโดย เพื่อเปลี่ยนแปลง ค่าภาระเช่นว่านั้น เพื่อให้สามารถแสดงความคิดเห็นของตนก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ภาคีผู้ท่าความตกลงแต่ละฝ่ายจะสนับสนุนต่อไปเพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เหมาะสมกันกับ ค่าภาระระหว่างเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการจัดเก็บและผู้ใช้บริการตั้งก่อส่วนนั้น

ข้อ 11

ภาษีศุลกากร

1. อาภาระที่ใช้ตัวเนินบริการระหว่างประเทศโดยสายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือสายเดียว) ของภาคผู้นำความดกลงฝ่ายหนึ่ง ตลอดจนเครื่องบินกันที่ปกติของตนซึ่งอยู่บนอากาศยาน วัสดุเชื้อเพลิงและน้ำมันเลื่อน และพัสดุอากาศยาน รวมทั้งอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ ซึ่งอยู่บนอากาศยานนั้น จะได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากร ค่าธรรมเนียม การตรวจสอน และค่าใช้จ่าย หรือภาษีอื่นๆ เมื่อนำเข้ามาในอาณาเขตของภาคผู้นำความดกลงอีกฝ่ายหนึ่ง โดยมีเงื่อนไขว่า เครื่องบินกันที่ วัสดุ และพัสดุที่น้ำหนักนั้น ต้องยังคงอยู่บนอากาศยานจนกระทั่งถูกนำกลับออกไป
2. โดยไม่รวมค่าภาระในการให้บริการ ให้มีการยกเว้นค่าอากรและภาษีเช่นเดียวกันแก่
  - ก) พัสดุอากาศยาน ซึ่งนำเข้าบนอากาศยานในอาณาเขตของภาคผู้นำความดกลงฝ่ายหนึ่ง ภายในวงจำกัด ซึ่งกำหนดโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคผู้นำความดกลงตั้งแต่ว่า และเพื่อการใช้บนอากาศยานซึ่งตัวเนินบริการระหว่างประเทศโดยสายการบินที่กำหนด ของภาคผู้นำความดกลงอีกฝ่ายหนึ่ง
  - ข) เครื่องจะไฟสีอากาศยาน และเครื่องเก็บกันที่ปกติซึ่งอยู่บนอากาศยาน ที่นำเข้ามาในอาณาเขตของภาคผู้นำความดกลงฝ่ายหนึ่ง สำหรับการบำรุงรักษาหรือการซ่อมบำรุง ค่าคอมภานที่ให้ดำเนินบริการระหว่างประเทศ
  - ค) เชื้อเพลิงและน้ำมันเลื่อน สำหรับสายการบินที่กำหนดของภาคผู้นำฝ่ายหนึ่งซึ่งจะเติมให้กับอากาศยานที่ใช้ในการดำเนินบริการระหว่างประเทศ แม้สัมภาระเหล่านี้จะนำไปเบนส่วน ของภาระเดินทางหนีค่าใช้จ่ายของภาคผู้นำฝ่ายที่เชื้อเพลิงและน้ำมันเลื่อนถูกนำเข้าบนอากาศยาน
  - ง) พัสดุสิ่งพิมพ์ ใบตราสั่งสินค้าทางอากาศ ลิ้งพิมพ์ซึ่งมีเครื่องหมายลักษณะของบริษัท พิมพ์ติดอยู่บนนั้น และสิ่งพิมพ์เพื่อการเผยแพร่โดยปกติที่สายการบินที่กำหนดนั้น แจกจ่ายให้โดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียม
3. เครื่องบินกันที่ปกติซึ่งอยู่บนอากาศยาน ตลอดจนวัสดุและเครื่องใช้สอยซึ่งอยู่บนอากาศยานที่ใช้ตัวเนินบรนอากาศยานของสายการบินที่กำหนดของภาคผู้นำความดกลงฝ่ายหนึ่ง อาจนำลงในอาณาเขตของภาคผู้นำความดกลงอีกฝ่ายหนึ่งได้ ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ศุลกากร ของอาณาเขตนั้นแก่แล้ว ในกรณีเช่นว่านี้ สิ่งต่างๆ ที่นำลงมาจากจุดเดิมภายใต้การดูแลของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว จนกระทั่งถูกนำกลับออกไปหรือมีฉะนั้นสำหรับการนำกลับไปตามข้อบังคับของศุลกากร

ข้อ 12
การแข่งขันที่เป็นธรรม

ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายตกลงกันว่า

- ก) สายการบินที่กำหนดแต่ละสายจะมีօกรส์ที่เป็นธรรมและเท่าเทียมกันที่จะแข่งขัน
ในการให้บริการขนส่งทางลากาศระหว่างประเทศภายใต้ความตกลง และ
- ข) จะดำเนินการเพื่อขัดการเลือกปฏิรูปดิจิทัลกรุํภายนหรือการปฏิบัติที่เกี่ยวกับการแข่งขัน
ที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งมีผลกระทบในทางลบต่อสถานะทางการแข่งขันของสายการบิน
ที่กำหนดของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ 13

ความจุ

1. ความจุซึ่งจัดขึ้นในวาระเริ่มแรก จะต้องดักลงกันระหว่างภาคีผู้ทำความตกลงทั้งสองฝ่าย ก่อนที่จะเริ่มดำเนินบริการที่ตกลง หลังจากนั้น เจ้าหน้าที่การเดินอากาศของภาคีผู้ทำความตกลง ทั้งสองฝ่าย จะได้ปรึกษาหารือและดักลงกันเป็นครั้งคราวเกี่ยวกับความจุที่จะจัดขึ้น
2. บริการที่ตกลงซึ่งดำเนินบริการโดยสายการบินที่กำหนดของภาคีผู้ทำความตกลงจะต้องมี การจัดหาความจุที่เพียงพอตามปริมาณร้อยละการบรรทุกอย่างมีเหตุผลเพื่อสนองภาระตาม การกระจายระหว่างอาณาเขตของภาคีผู้ทำความตกลงทั้งสองฝ่ายเป็นวัตถุประสงค์ปฐมภูมิ
3. ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายจะให้โอกาสที่เป็นธรรมและเท่าเทียมกันแก่สายการบินที่กำหนด ของภาคีผู้ทำความตกลงทั้งสองฝ่ายที่จะดำเนินบริการที่ตกลงระหว่างอาณาเขตของกันและกัน เพื่อที่จะได้รับความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน
4. ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายและสายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือสายสาม) ของตน จะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งและสายการบินที่กำหนด สายหนึ่ง (หรือสายสาม) ของฝ่ายนั้นด้วย เพื่อมิให้กระบวนการเดือนต่ออบรมการที่จัดขึ้นโดย สายการบินฝ่ายหลังอย่างไม่สมควร
5. ในการพิจารณาบทวน หากภาคีผู้ทำความตกลงไม่สามารถดักลงกันได้ เกี่ยวกับความจุ ที่จะจัดขึ้นสำหรับบริการที่ตกลง ความจุที่อาจจัดหาโดยสายการบินที่กำหนดของ ภาคีผู้ทำความตกลง จะต้องไม่เกินกว่าความจุรวมทั้งหมดที่ได้ตกลงให้จัดขึ้นก่อนหน้านี้ ตามบทบัญญัติของวรรค 1

ข้อ 14

พิกัดอัตราค่าขันส่ง

1. พิกัดอัตราค่าขันส่งในการค่าเนินริการที่ดีกลงโดยสายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือสายสาย) ของภาคผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายจะต้องกำหนดโดยสายการบินที่กำหนดแต่ละสาย ซึ่งตั้งอยู่บนข้อพิจารณาต่างๆ ทางการค้าในตลาดในระดับที่สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงค่าใช้จ่ายในการค่าเนินริการและกำไรที่สมเหตุสมผล สายการบินที่กำหนดที่เกี่ยวข้องของภาคผู้ทำความตกลงห้ามสองข้างจดกลงกันในการกำหนดพิกัดอัตราค่าขันส่ง
2. พิกัดอัตราค่าขันส่งที่กำหนดภายใต้วรรค 1 สายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือสายสาย) ของภาคผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่ง จะต้องไม่ถูกกำหนดให้ต้องบินเข้าใช้ต่อเจ้าหน้าที่การเดินอากาศ ของภาคผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง
3. โดยไม่ห้ามเงื่อนไขที่ได้กล่าวมาแล้ว ภาคผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายจะได้รับเสิร์ฟิล์ในการแทรกแซงเพื่อที่จะ
  - ก) ยับกึ่งพิกัดอัตราค่าขันส่ง ที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นไปร้ายไปก็ต่อเมื่อการแบ่งขัน โดยมีหรือเป็นไปได้ที่จะมีหรือเจตนาที่จะให้มีผลทำลายคุ้มครองขันหรือกีดกันคุ้มครองขันให้ลอกจากเส้นทางบิน
  - ก) ตุ่มตรงผู้รับเริ่มจากพิกัดอัตราค่าขันส่งที่สูงเกินควรหรือมีข้อจำกัดอันเนื่องจาก การใช้ฐานะผู้ครอบคลุมในทางที่มีช้อน
  - ก) ป้องกันสายการบินจากพิกัดอัตราค่าขันส่งที่อาจเรียบผู้อื่น หรือต่ำเกินจริง
4. เพื่อให้เป็นไปตามประสงค์ตามที่กล่าวไว้ในวรรค 3 ขยงข้อนี้ สายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือสายสาย) ของภาคผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่าย อาจเข้าเป็นต้องให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับ การกำหนดพิกัดอัตราค่าขันส่งแก่เจ้าหน้าที่การเดินอากาศของภาคผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง
5. หากภาคผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งเชื่อว่าพิกัดอัตราค่าขันส่งที่เรียกเก็บโดยสายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือสายสาย) ของภาคผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งไม่สอดคล้องกับข้อพิจารณา ที่กำหนดไว้ในวรรค 3 ของข้อนี้ ภาคผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งจะต้องแจ้งให้ภาคผู้ทำความตกลง อีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงเหตุผลความไม่พึงพอใจของตนอย่างเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และร้องขอ ให้มีการปรึกษาหารือกัน ซึ่งจะต้องจัดให้มีขึ้นไม่ช้ากว่าสามสิบ (30) วัน หลังจากที่ได้รับการร้องขอ หากภาคผู้ทำความตกลงทั้งสองฝ่ายสามารถบรรลุข้อตกลงเกี่ยวกับพิกัดอัตราค่าขันส่งซึ่งได้รับ การแจ้งถึงความไม่พึงพอใจนั้น ภาคผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายจะใช้ความพยายามอย่างดีที่สุด ที่จะผลักดันให้ข้อตกลงนั้นบรรลุผล ในกรณีที่ไม่สามารถบรรลุข้อตกลงกันได้ ให้พิกัดอัตราค่าขันส่งที่มีอยู่เดิมมีผลบังคับใช้ต่อไป

ข้อ 15

การป้องกันการแข่งขัน

1. ภาคีผู้ทำความตกลงกันว่า การกระทำของสายการบินดังต่อไปนี้อาจถูกพิจารณาว่าเป็นการปฏิบัติที่เกี่ยวกับการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจมีการตรวจสอบการด้านคุณธรรมอย่างใกล้ชิด
  - ก) การเรียกเก็บค่าโดยสารและค่าธรรมเนียมในเส้นทางต่างๆ โดยรวมกันแล้วไม่เพียงพอ
ที่จะครอบคลุมถึงต้นเหตุของการให้บริการที่คนเกี่ยวข้อง
  - ข) การเพิ่มความจุความถี่ของบริการที่มากเกินความจำเป็น
  - ค) การกระทำการเข่นว่าหนี้ยังคงดำเนินการต่อไป มากกว่าจะเป็นการชักจูง
  - ง) การกระทำการเข่นว่าหนี้มีผลกระบวนการเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง หรือเป็นเหตุให้เกิด
ความเสียหายที่สำคัญต่อสายการบินอื่น
  - จ) การกระทำการเข่นว่าและห้อนถึงเจตนาที่ชัดเจน หรือมีผลกระทบที่น่าเชื่อได้ว่าเป็น
การทำลาย ภารกิจกัน หรือการขับไล่สายการบินอื่นให้ออกจากตลาด และ
  - ฉ) พฤติกรรมซึ่งแสดงให้เห็นถึงการใช้คำนำหน้าในทางมิชอบของผู้มีอำนาจในการเส้นทางบิน
2. หากเจ้าหน้าที่การเดินอากาศของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งพิจารณาว่า การดำเนินบริการ
อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างที่มีกระทำการโดยตั้งใจหรือจัดการโดยสายการบินที่กำหนดของ
ภาคีผู้ทำความตกลงถือฝ่ายหนึ่ง อาจถือให้เกิดพฤติกรรมการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมตามข้อบัญญัติ
ในวรรค 1 เจ้าหน้าที่การเดินอากาศอาจร้องขอให้มีการปรึกษาหารือตามข้อ 21 (การปรึกษาหารือ)
พร้อมแสดงความเห็นต่อการแก้ไขปัญหา การร้องขอได้ เช่นว่าหนี้จะต้องແນะเหตุผล
ในการร้องขอ และการปรึกษาหารือจะต้องเริ่มขึ้นภายใน 15 วันนับจากวันร้องขอ
3. หากภาคีผู้ทำความตกลงไม่สามารถบรรลุถึงการแก้ไขปัญหาโดยการปรึกษาหารือ
ภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ริบบิการแก้ไขข้อพิพาทภายใต้ข้อ 22
(การระงับข้อพิพาท) เพื่อแก้ไขข้อพิพาท

ข้อ 16

การโอนรายได้

สายการบินที่กำหนดแต่ละสายมีสิทธิที่จะเปลี่ยนแปลงสกุลเงินและส่งเงินรายได้ท้องถิ่น ในส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายในท้องถิ่นกลับไปยังประเทศของตน การเปลี่ยนแปลงสกุลเงินและ การส่งรายได้จะได้รับอนุญาตให้กระทำได้ ณ อัตราแลกเปลี่ยนที่มีผลใช้อยู่ทั่วไปในวันที่ส่งเงินรายได้ ณ ค่ารายแลกเปลี่ยนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมีผลในเวลาที่เงินรายได้เข้าวันนั้นได้เสนอในการเปลี่ยนแปลง และการส่งเงิน และจะต้องไม่ชั่นอยู่กับค่าธรรมเนียมอื่นใด ยกเว้นที่เรียกเก็บเป็นปกติโดยชอบมาการ ในการดำเนินการเปลี่ยนแปลงสกุลเงินและส่งเงินรายได้ดังกล่าว การโอนเข้าวันนั้นจะเป็นไปตาม บทบัญญัติของข้อบังคับในการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของภาครัฐกำหนดนั้น

ข้อ 17
กิจกรรมเชิงพาณิชย์

1. สายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือหลายสาย) ของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งสามารถนำเข้ามาและคงไว้ในอาณาเขตของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งมุ่งคลายให้ดำเนินการบริหาร การขาย เทคนิค ปฏิบัติการและผู้ช่วยพิเศษอื่น ซึ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินบริการที่ดีของทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามกฎหมายและข้อตกลงค้าห่วงภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งเกี่ยวกับการเข้ามา การพำนีาษาศัย และการร่วมจ้าง
2. สำหรับกิจกรรมเชิงพาณิชย์ ให้ใช้หลักถ้อยที่ด้อยปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีผู้ทำความตกลง แต่ละฝ่ายจะดำเนินการทั้งปวงที่จำเป็น เพื่อให้มีความมั่นใจว่าตัวแทนของสายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือหลายสาย) โดยภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งสามารถดำเนินกิจกรรมของตน ได้ด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย
3. ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายให้สิทธิแก่สายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือหลายสาย) ของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งในการดำเนินการขายการขนส่งทางอากาศในอาณาเขตของตน โดยตรง และตามดุลยพินิจของสายการบินโดยผ่านตัวแทน สายการบินแต่ละสายจะได้รับสิทธิ ในการขายการขนส่งเช่นว่าเดิม และบุคคลใดๆ มีเสรีภาพในการที่จะซื้อการขนส่งนั้นด้วยเงินสด ที่ใช้อยู่ในอาณาเขตนั้น หรือในเงินสกุลของประเทศอื่นที่อาจแลกเปลี่ยนได้โดยแท้จริง ทั้งนี้ ภายใต้บังคับของกฎหมายและข้อตกลงคับแห่งชาติ

ข้อ 18

ข้อตกลงเกี่ยวกับความร่วมมือ/การกำกับการบินโดยใช้ชื่อเที่ยบินร่วมกัน

สายการบินที่กำกับดูแลสายการเดินทางร่วมกันทำข้อตกลงความร่วมมือทางการค้าดังนี้
 สายการบินของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือสายการบินอื่นได้สายหนึ่ง (หรือสายสอง)
 เช่น การร่วมเป็นหุ้นส่วนการลงทุน การตกลงซื้อขายระหว่าง และการกำกับการบินโดยใช้ชื่อเที่ยบินร่วมกัน
 ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า สายการบินทุกสายที่เข้าร่วมต้องได้รับการอนุญาตที่เหมาะสมและปฏิบัติตาม
 ข้อกำหนดที่ใช้โดยทั่วไปในการจัดทำความร่วมมือเช่นว่าดังนี้

ข้อ 19

รายการสถิติ

เจ้าหน้าที่การเดินอากาศของภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่าย จะจัดส่งหรือให้สายการบินที่กำหนดสายหานิ่ง (หรือสายสาย) ของตน จัดส่งรายการสถิติรายคืนหรือรายการสถิติอื่นๆ ที่จำเป็นอย่างมีเหตุผลแก่เจ้าหน้าที่การเดินอากาศของภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อได้รับการร้องขอเพื่อวัตถุประสงค์ในการทบทวนความจุที่จัดให้สำหรับบริการที่ตกลงซึ่งคำแนะนำบริการโดยสายการบินที่กำหนดของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายแรก

ข้อ 20
การอนุญาตใช้กำหนดการบิน

1. สายการบินที่กำหนดของภาคผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายจะต้องยื่นกำหนดการบินที่คาดการณ์ของตนไปยังเจ้าหน้าที่การเดินอากาศของภาคผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อขออนุญาตอย่างน้อยสามสิบ (30) วัน ก่อนเริ่มดำเนินบริการที่ตกลง การเปลี่ยนแปลงกำหนดการบินใดๆ ให้ดำเนินการเท่านเดียวกันนี้
2. สำหรับเที่ยวบินเสริมซึ่งสายการบินที่กำหนดของภาคผู้ทำความตกลงฝ่ายหนึ่งประสงค์ที่จะดำเนินบริการที่ตกลง นอกเหนือจากตารางการบินที่ได้รับอนุญาตแล้ว สายการบินนั้นต้องยื่นขออนุญาตสิบห้าจากเจ้าหน้าที่การเดินอากาศของภาคผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งสิบสี่ (14) วันทำการ ก่อนที่จะดำเนินบริการเที่ยวบินแห่งนั้น

ข้อ 21
การปรึกษาหารือ

1. ภาคีผู้ทำความดกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้มีการปรึกษาหารือเมื่อใดก็ได้ ในเรื่องเกี่ยวกับ การนำไปใช้ การติดตาม การใช้ หรือการแก้ไขความดกลงฉบับนี้ หรือการปฏิบัติตามความดกลง ฉบับนี้
2. การปรึกษาหารือ เช่นว่านี้ ซึ่งอาจเป็นการหารือระหว่างเจ้าหน้าที่การเดินอากาศ และซึ่งอาจฝ่าย การหารือหรือโดยการติดต่อกันทางจดหมาย จะเริ่มด้นภายในระยะเวลา 30 วัน นับจากวันที่ ภาคีผู้ทำความดกลงอีกฝ่ายหนึ่งได้รับคำร้องขอ เว้นแต่ภาคีผู้ทำความดกลงทั้งสองฝ่ายได้ดกลงกัน เป็นอย่างอื่น

ข้อ 22

การระหว่างข้อพิพาท

1. ข้อพิพาทใดๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างภาคีผู้ทำความตกลงซึ่งเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้ความตกลงฉบับนี้ ในขั้นต้น ภาคีผู้ทำความตกลงจะพยายามดึงกันโดยการปรึกษาหารือและการเจรจาระหว่างกัน
2. หากภาคีผู้ทำความตกลงไม่สามารถกันได้ด้วยการปรึกษาหารือ ภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้เสนอข้อพิพาทนั้นไปยังคณะกรรมการตุลากาล ตามกระบวนการที่กำหนดข้างล่างนี้
3. คณะกรรมการจะประชุมด้วยอนุญาโตตุลาการสามคน โดยภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายละหนึ่งคน และอนุญาโตตุลาการคนที่สามจะเป็นกรรมการตกลงกันโดยอนุญาโตตุลาการสองคนแรกที่ได้รับเลือก ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า อนุญาโตตุลาการคนที่สามเห็นว่าตนนั้นจะต้องไม่เป็นคนชาติของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายจะแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายในระยะเวลาหกสิบ (60) วัน นับจากวันที่ภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้รับหนังสือทุյงกราฟุตจากภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งร้องขอให้มีการประชุมข้อพิพาทโดยคณะกรรมการอนุญาโตตุลาการ และอนุญาโตตุลาการคนที่สามจะเป็นกรรมการตกลงกันภายในระยะเวลาอีกหกสิบ (60) วัน หากภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่สามารถแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการของตนได้ภายในระยะเวลาหกสิบ (60) วัน หรือถ้าอนุญาโตตุลาการคนที่สามยังไม่เป็นที่ตกลงกันภายในระยะเวลาหกสิบ (60) วัน หรือถ้าอนุญาโตตุลาการคนที่สามยังไม่เป็นคนชาติเดียวกันกับภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ประธานคณะกรรมการตีแห่งองค์การบริบูรณ์เรื่องระหว่างประเทศแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สามแทน หรือนักกฎหมาย หากประธานคณะกรรมการตีแห่งองค์การบริบูรณ์ได้ยกเว้นให้ภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้ประธานคณะกรรมการตีแห่งองค์การบริบูรณ์และอนุญาโตตุลาการคนที่สามได้รับอนุญาโตตุลาการโดยตรง รองประธานคณะกรรมการตีแห่งองค์การบริบูรณ์สูงสุดที่ไม่ได้ขาดดุณสมบัติในเรื่องดังกล่าวจะดำเนินการแต่งตั้ง
4. คณะกรรมการจะวินิจฉัยด้วยวิธีการของตนเอง
5. ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายจะทำให้คำวินิจฉัยหรือคำตัดสินของคณะกรรมการอนุญาโตตุลาการมีผลอย่างเดียวที่ในระดับที่สอดคล้องกับกฎหมายภายในของตน
6. ภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่ายจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของอนุญาโตตุลาการที่ตนแต่งตั้ง ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของคณะกรรมการนั้น ให้ภาคีผู้ทำความตกลงทั้งสองฝ่ายรับผิดชอบ อย่างเท่าๆ กัน รวมทั้งค่าใช้จ่ายใดๆ ที่เกิดขึ้นโดยประธานคณะกรรมการตีแห่งองค์การบริบูรณ์เรื่องระหว่างประเทศในการดำเนินการตามกระบวนการในวรรค 3 ของข้อนี้
7. หากและทราบเข้าใจว่าภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยที่ได้รับตามวรรค 3 ภาคีผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งอาจจัดตั้ง รัฐ หรือเพิกถอนสิทธิหรือออกสิทธิใดๆ ที่ตนได้ให้ตามความตกลงฉบับนี้แก่ภาคีผู้ทำความตกลงที่ฝ่ายนั้นหรือแก่สายการบินที่กำหนดรายหนึ่งหรือสายการบินที่ฝ่ายนั้น

ข้อ 23
การแก้ไขความตกลง

1. ภาคผู้ทำความตกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอให้มีการปรึกษาหารือกับภาคผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง ในเวลาใดก็ตาม เพื่อวัดถูกประสิทธิภาพในการแก้ไขความตกลงฉบับนี้หรือภาคผู้ใดของความตกลง การปรึกษาหารือ เช่นวันนั้นจะเริ่มต้นภายในระยะเวลาหกสิบ (60) วัน นับจากวันที่ได้รับการร้องขอเช่นวันนั้น การปรึกษาหารือ เช่นวันนั้นอาจกระทำการโดยการหารือร่วมกันหรือโดยการติดต่อกันทางจดหมาย
2. การแก้ไขใดๆ จะมีผลใช้บังคับ เมื่อได้มีการยืนยันโดยหนังสือแลกเปลี่ยนทางการทูต
3. การแก้ไขใดๆ ของภาคผู้ใด ก็สามารถจัดทำเป็นข้อตกลงระหว่างเจ้าหน้าที่การเดินทางของภาคผู้ทำความตกลง และจะมีผลใช้บังคับเมื่อได้มีการยืนยันโดยหนังสือแลกเปลี่ยนทางการทูต

ข้อ 24

ความตกลงพหุภาคี

หากความตกลงพหุภาคีที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางอากาศมีผลบังคับใช้กับภาคีผู้ทำความตกลงทั้งสองฝ่าย ความตกลงฉบับนี้จะได้รับการแก้ไขดราบเท่าที่จำเป็น เพื่อให้สอดคล้องกับบทัญญูดิแห่งความตกลงพหุภาคีฉบับนั้น

ข้อ 25
การยกเลิกความตกลง

ภาคผู้ทำความตกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจให้คำนับออกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษร ผ่านช่องทางทางการทูตในเวลาใดก็ตาม แก่ภาคผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง ถึงเจตนาที่จะยกเลิกความตกลงฉบับนี้ การน้อมถอดล่าวเขียนว่า นั้นจะต้องแจ้งพร้อมกันไปยังองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ความตกลงฉบับนี้จะเป็นอันตื้นสุด หลังจากวันที่ได้รับคำน้อมถอดล่าวจากภาคผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่งไปสิบสองเดือน เว้นแต่จะได้มีการตกลงร่วมกันให้ถือคำน้อมถอดลาก่อนตื้นสุดก้าหนดเวลาหนึ่น ในการนี้ที่ไม่มีการตอบรับจากภาคผู้ทำความตกลงอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ถือว่าคำน้อมถอดลาก่อนเป็นอันได้รับเมื่อเวลาสิบไปสิบสี่ (14) วัน หลังจากวันท่ององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศได้รับแจ้ง

ข้อ 26**การจดทะเบียนกับองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ**

ความตกลงฉบับนี้และการแก้ไขใดๆ ของความตกลง เมื่อมีผลใช้บังคับแล้ว จะต้องจดทะเบียนไว้กับองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ

ข้อ 27

การบังคับใช้ความตกลง

ความตกลงฉบับนี้จะต้องได้รับความเห็นชอบโดยภาคีผู้ทำความตกลงแต่ละฝ่าย ตามกระบวนการทางกฎหมายของตน และจะมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่มีหนังสือแลกเปลี่ยนทางการทูต เพื่อเป็นยืนถึงความเห็นชอบเช่นว่านั้น และจะใช้แทนความตกลงว่าด้วยการสนับสนุนทางลักษณะฉบับก่อน ที่ลงนามเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2512

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามทั้ยนี้ ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยควรจากวัสดุกลางของตนได้ลงนาม
ความตกลงฉบับนี้

ท้าที่..... เมื่อวันที่..... เป็นคู่จับภาษาอังกฤษ ด้วยทักษะสองฉบับด้วยความถูกต้อง
แท้จริงเท่าเทียมกัน

แทนรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

แทนรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิรัฐ

ภาคผนวก
ใบพิมพ์เส้นทางบิน

1. เส้นทางบินที่สายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือสายสาม) ของราชอาณาจักรไทยจะดำเนินบริการเดินอากาศในทั้งสองทิศทาง

จุดเริ่มต้น	จุดระหว่างทาง	จุดปลายทาง	จุดพื้น
จุดต่างๆ ในไทย	จุดระหว่างทางใดๆ	จุดต่างๆ ในเมือง	จุดพื้นใดๆ

2. เส้นทางบินที่สายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือสายสาม) ของสหภาพหมู่จะดำเนินบริการเดินอากาศในทั้งสองทิศทาง

จุดเริ่มต้น	จุดระหว่างทาง	จุดปลายทาง	จุดพื้น
จุดต่างๆ ในเมือง	จุดระหว่างทางใดๆ	จุดต่างๆ ในไทย	จุดพื้นใดๆ

หมายเหตุ

- สายการบินที่กำหนดของภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อาจบันไดเวลาลง ณ จุดใดๆ ตามเส้นทางบินที่ระบุในเกียร์บินใดๆ หรือทุกเกียร์บิน และอาจให้บริการจุดทั้งหลายตามล่าตัวไปได้ ก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่า บริการที่ดักลงจะต้องเริ่มต้น ณ จุดในสถานะของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายที่กำหนดสายการบินนั้น
- สิทธิรับข้อควรระวังที่จะใช้โดยสายการบินที่กำหนดสายหนึ่ง (หรือสายสาม) ของภาคีผู้ทำความตกลงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตามเส้นทางบินข้างต้นหรือที่มีการแก้ไข จะตกลงกันระหว่างเจ้าหน้าที่การเดินอากาศของภาคีผู้ทำความตกลง